

Arrest

nr. 63 182 van 16 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Peje en bent u Kosovaars staatsburger. Tijdens de oorlog in Kosovo van 1998 verbleef u enkele maanden bij uw grootoom, een Bosniër. De zoon van uw grootoom, R.(...), heeft tijdens de oorlog tegen de Albanezen gevochten in het Servisch leger. Dit wist u echter niet ten tijde van uw logement bij uw grootoom. In 2006 had u een garage opgestart in Rraushiq (gemeente Peje), toen ongeveer 2 à 3 maanden later een nieuwe klant u vragen begon te stellen. Hij vroeg waar u verbleven had tijdens de oorlog. U vertelde het hem, waarop hij zei dat u nog slechter was als de mensen waar u gelogeed had. Hierna ontstond er een discussie en hij gaf u een klap. Hij vertelde u dat hij in de gevangenis had gezeten en dat R.(...) hiervoor verantwoordelijk was. U zei hem dat u naar de politie zou bellen, maar toen hij dit hoorde sloeg hij u opnieuw en zei u dat als u dit zou doen, hij uw familie zou vermoorden. U liep een oogletsel

op tengevolge van deze vechtpartij. Vervolgens begon hij u af te persen. Hij eiste eerst 1000 euro daarna eiste hij maandelijks 300 euro. Hij bedreigde u geregeld en gedurende de daaropvolgende jaren betaalde u hem dan ook maandelijks het bedrag van 300 Euro. In december 2009 besloot u om Kosovo te verlaten. U reisde op illegale wijze via Servië en Hongarije richting België, waar u op 16 december 2009 aankwam en op 18 december 2009 asiel vroeg. U verklaart niet naar Kosovo te kunnen terugkeren uit vrees dat er iets ernstig zal gebeuren; dat uw afperser u vermoordt of omgekeerd dat u hem vermoordt.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer : een fax betreffende een certificaat van registratie voor een handelszaak, afgeleverd door het departement van handel en industrie van de regering van Kosovo dd. 22 maart 2007; een fax betreffende de huwelijksakte van Z.(...) M.(...) en M.(...) Z.(...), afgeleverd te Peje op 27 juli 1956; een fax betreffende een attest van gemeentebelasting waarvan de datum onleesbaar is; een fax betreffende een uitsnede uit het kadaster, zonder datum; een fax betreffende een aanslagbiljet van de gemeente Peje in verband met de eigendomsbelasting op een stuk grond van 40 m² dd. 28 februari 2011; een fax betreffende een aanslagbiljet van de gemeente Peje in verband met de eigendomsbelasting op een stuk grond van 220 m² dd. 28 februari 2011; een fax betreffende een attest over informatie van een handelszaak, uitgaande van 'Kosovo Registry of Business Organizations and Trade Names', zonder datum; een kopie van twee attesten van het Rode Kruis opvangcentrum linkeroever met betrekking tot een toelating tot consultatie in het Universitair Ziekenhuis te Antwerpen (UZA) op 7 oktober 2010 en op 13 december 2010; een kopie van een medisch attest bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), zonder datum en een attest van het UZA betreffende informatie bij opname voor een oogoperatie in het dagziekenhuis, zonder datum.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde moeilijkheden het privaatrechterlijke (tussen privépersonen) niveau niet overstijgen. Naast de door u aangehaalde bedreigingen en afpersing door één enkele persoon kende u in Kosovo geen andere moeilijkheden. U bent volgens uw verklaringen echter nooit naar de in Kosovo aanwezige autoriteiten gegaan voor de door u aangehaalde moeilijkheden. Op de vraag waarom u niet naar de autoriteiten bent gestapt gaf u geen afdoende verklaring. U stelde dat na de oorlog iedereen politieagent werd en dat u, zelfs 6 jaar later, nog geen vertrouwen had in de politie. Volgens u zouden er ook dieven bij de politie werken (CGVS, p. 7). Vervolgens werd u geconfronteerd met het feit dat overeenkomstig de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, de politie er sinds 2008 op vooruitgegaan is. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die in bijlage werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers dat nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming werd gebracht. Bovendien wordt de KP door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, wars van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Hierop repliceerde u dat de politie wel een onderzoek zou/zal opstarten, maar dat nadien de belager vrij zou/zal worden gelaten en dat de gevolgen ten koste van uw familie zouden/zullen zijn. Het is echter allerminst duidelijk waarop u zich hiertoe baseert aangezien u ontkennend antwoordde op de vraag of u personen kent die in dergelijk geval naar de politie zijn gestapt (CGVS, p. 8). Bovendien is het juist de taak van de politie om burgers te beschermen. Ook uw bewering dat u geen genoegen neemt met de beschermingsmogelijkheden van de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten zoals EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo), omdat ze dan uw huis zouden/zullen bewaken en dat dit ook geen leven is volgens u (CGVS, p.7) is niet afdoende. Van iemand die beweert vervolging te vrezen kan toch worden verwacht dat hij elke bescherming van de autoriteiten met beide handen aangrijpt. Overigens geeft u hier toe dat de hogere autoriteiten u wel bescherming konden/zouden kunnen geven. U heeft het er alleen niet voor over om de eventuele gevolgen van dergelijke bescherming te dragen. U heeft derhalve geenszins aannemelijk gemaakt dat u zich voor uw beweerde problemen met uw afperser niet kon/zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige autoriteiten waarvan gesteld kan worden dat zij anno 2011 redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u geen elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u zich, omwille van één van de redenen vermeld in de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming, niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen. U verklaarde enkel dat u dit niet gedaan heeft omdat u geen vertrouwen heeft in de politie (CGVS, p. 8). Gelet op bovenstaande vaststelling blijkt dit echter geen afdoende verklaring.

Tot slot kan worden opgemerkt dat u, hoewel u beweerde al van in 2006 maandelijks te worden afgeperst en bedreigd, Kosovo pas in december 2009 heeft verlaten. Uw laattijdig vertrek alsook uw nalaten om een beroep te doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten ondermijnen de ernst van de door u aangehaalde moeilijkheden en beweerde vrees.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopies van de vier medische attesten die u neerlegde, bewijzen enkel dat u een oogoperatie heeft laten uitvoeren in België. Er kan uit deze attesten echter niet worden afgeleid hoe u dit oogprobleem hebt opgelopen. De fax betreffende het certificaat van registratie voor een handelszaak, de fax betreffende het uittreksel uit het kadaster en de drie faxen betreffende gemeentebelasting tonen hooguit aan dat u over een eigendom beschikte in Kosovo, bestemd voor een handelszaak, doch dit wordt niet onmiddellijk door mij in twijfel getrokken. De fax betreffende de huwelijksakte zou volgens uw verklaringen moeten aantonen dat uw grootmoeder Bosnische is (CGVS, p. 11). Evenwel wordt er in dit document geen vermelding gemaakt van de etnische afkomst van de personen vermeld op het document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker meent dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde ten onrechte hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zijn verklaringen bevatten voldoende en ernstige aanwijzingen dat hij een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt. Hij vreest om bij een eventuele terugkeer naar zijn land het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt verkeerdelijk dat uit zijn verklaringen niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgesteld in de wet op subsidiaire bescherming.

De asielaanvraag van verzoeker is o.a. gebaseerd op het feit dat hij in Kosovo opnieuw slachtoffer zal worden van bedreigingen en dat de autoriteiten hem hiervoor niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven. Verzoeker heeft Kosovo verlaten omdat een normaal en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was. Verzoeker riskeert opnieuw het slachtoffer te worden van doodsb bedreigingen vanwege een etnische Albanees die hem medeverantwoordelijk stelt voor zijn gevangenschap tijdens de oorlog. De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was voor hem geen andere uitweg dan het land te verlaten. De gronden waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren zijn niet overtuigend. Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de oprechtheid van verzoekers verklaringen niet in vraag en gaat ervan uit dat de asielmotieven van verzoeker (vrees voor wraakmaatregelen vanwege een etnische Albanees die verzoeker verwijt een spion voor de Serviërs te zijn) met de werkelijkheid overeenstemmen. De benadering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de weigeringsbeslissing te motiveren is te vaag, abstract en theoretisch en houdt onvoldoende rekening met de dagelijkse realiteit waarin verzoeker in Kosovo verkeert. De omstandigheden waarin verzoeker in Kosovo leefde waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was het land te verlaten.

Ook worden de persoonlijke problemen van verzoeker in de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geringschat en besluit het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen foutief dat verzoeker bij toekomstige problemen beroep zou moeten kunnen doen op de in Kosovo actieve autoriteiten. Volgens verzoeker is de bescherming tegen eventuele represailles louter theoretisch en nooit afdoende en kunnen de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming garanderen. De Kosovaarse autoriteiten hebben weinig

of geen vat op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten niet meer dan een dode letter is. De verklaringen die verzoeker aflegde tijdens het gehoor d.d. 23 februari 2011 spreken voor zich en bewijzen dat verzoeker in Kosovo steeds in onveiligheid zal blijven leven. Zo verklaarde verzoeker dat als men aangifte doet bij de politie, dit niet wil zeggen dat de persoon niet meer zal doen wat hij vroeger deed en dat de kans dat de persoon wordt vrijgelaten bestaat. Wat de hulp van de politie betreft stelde verzoeker dat de realiteit anders is dan ze voorspellen. Uit het asielrelaas blijkt alleszins niet dat hij in Kosovo zou kunnen rekenen op welke autoriteit dan ook die daadwerkelijk in staat is om hem de nodige bescherming te garanderen en dit terwijl zijn precare leefsituatie vraagt om noodzakelijke maatregelen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft onvoldoende rekening gehouden met de concrete situatie.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde *in casu* vast dat verzoeker nooit een beroep heeft gedaan op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker brengt echter geen argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. De argumenten dat de bescherming tegen eventuele represailles louter theoretisch is en nooit afdoende, dat de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming kunnen garanderen, dat de Kosovaarse autoriteiten weinig of geen vat hebben op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten niet meer dan een dode letter is, zijn loutere beweringen, welke niet in het minst worden gestaafd of aannemelijk gemaakt. Zij kunnen bijaldien geen afbreuk doen aan de informatie waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft en die zich in het administratief dossier bevindt.

Ook uit verzoekers verklaringen blijkt geenszins dat hij in Kosovo niet zou kunnen rekenen op de autoriteiten teneinde hem de nodige bescherming te garanderen. Zo zijn ook verzoekers verklaringen met name "dat als men aangifte doet bij de politie dit niet wil zeggen dat de persoon niet meer zal doen wat hij vroeger deed en dat de kans dat de persoon wordt vrijgelaten bestaat, maar ook dat de realiteit anders is dan ze voorspellen" eveneens loutere beweringen, die evenmin worden gestaafd of aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan dat de politie in zijn land van herkomst onwillig of onvermogen is om hem bescherming te bieden. Verzoeker beschikt dan ook over geen enkele objectieve en concrete aanwijzing waaruit blijkt dat hij verstoken zou blijven van bescherming.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten onder de toepassingsvoorwaarden van het Vluchtelingenverdrag vallen, is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, in geval van een terugkeer naar Kosovo, aantoonde.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER